

BÀSQUET pàg 20

Óscar Cuesta, 'speaker' de la Penya: "Intento dur el públic cap a on necessita l'equip"

BADALONA pàg 10

Guanyem presenta Marcel Vivet de número 3 tot i la seva inhabilitació

línia nord

14 anys

L'únic setmanari del Barcelonès Nord 13/4/2023 · Núm. 463 · linianord.cat

Desencallat

▶ Aprovat el nou projecte d'expropiació de l'edifici Venus de la Mina 13 anys després

▶ Els veïns celebren aconseguir millors condicions, però deixen clar que no estan del tot satisfets pàg 16

Foto: Línia Nord

URBANISME pàg 10

Badalona afronta tres obres ambiciosos per transformar la ciutat

A FONS pàgs 12 i 13

Quan l'estratègia política passar per la guerra judicial

TIANA pàg 18

Confirmat el primer festival de música a Can Reon tot i les darreres polèmiques

DEFENSA PERSONAL

MIXTO
FEMENINO
EXTRAESCOLARES

KRAVMAGA

DINAMIS SPORT

CLASES Y ENTRENAMIENTOS PRIVADOS GRATIS 2 DÍAS DE PRUEBA MÁS CAMISETA

618 557 197

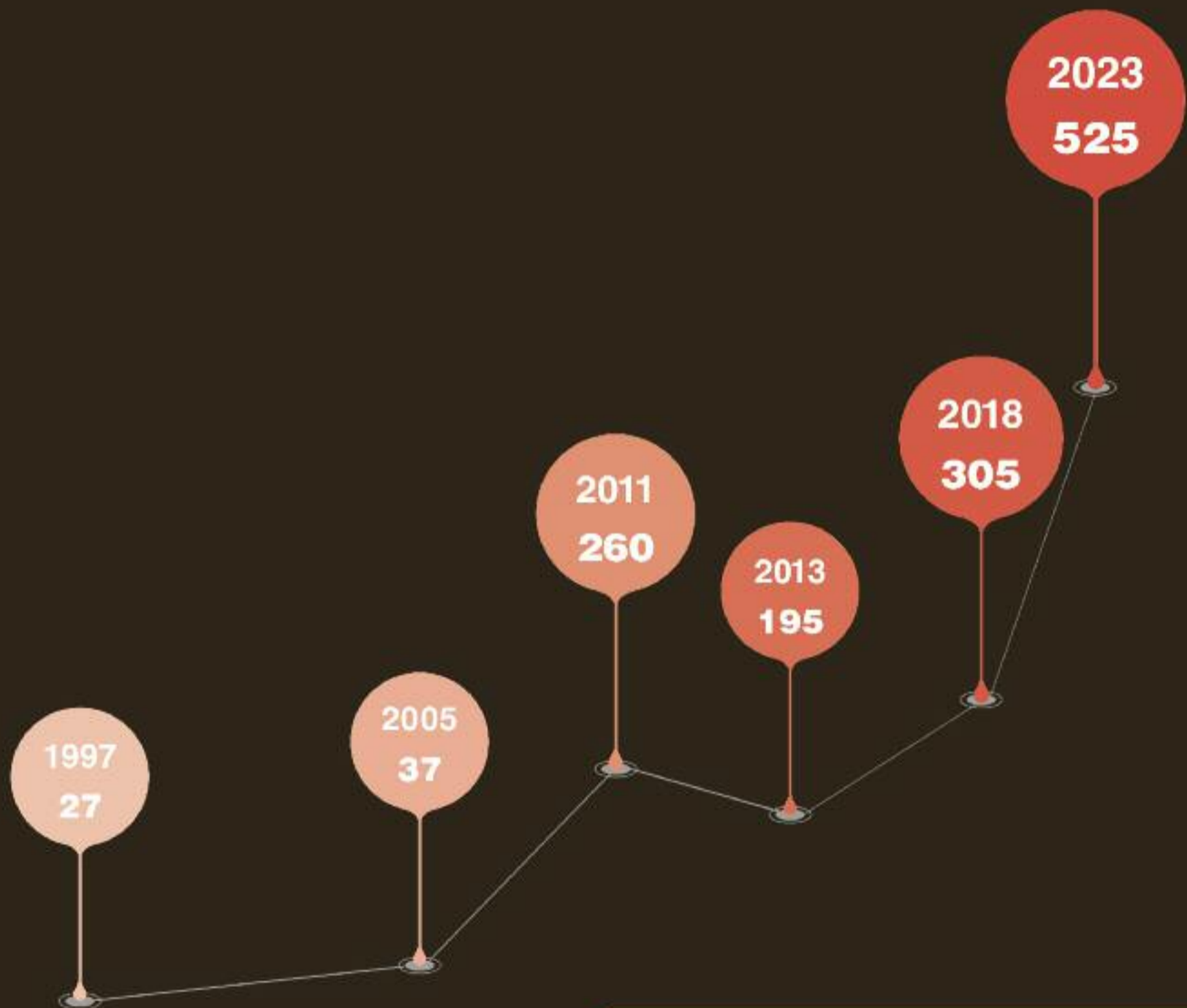
DEFENSA PERSONAL [**SALA FITNESS INCLUIDA**
1H PARKING GRATUITA]

KRAVMAGA-DEFENSAPERSONAL.COM | INFO@KRAVMAGA-DEFENSAPERSONAL.COM

associació
de mitjans
d'informació
i comunicació

amic

*“Mitjans de proximitat,
periodisme de confiança”*

Més de 520 mitjans associats
www.amic.media

Visita a les Tres Xemeneies i parlaments sobre el futur Catalunya Media City. Fotos: Línia Nord

“El més important d'Europa”

» El president Aragonès diu que les Tres Xemeneies han de ser el referent europeu de l'audiovisual
 » Aragonès va visitar la zona el 31 de març juntament amb l'alcalde Cañete i l'alcalde Guijarro

Rubén Hidalgo
 SANT ADRIÀ

“El hub audiovisual més important d'Europa” estarà a Catalunya. Concretament, a l'antiga central tèrmica de les Tres Xemeneies ubicada entre Sant Adrià i Badalona. Així ho assegurava el president de la Generalitat, Pere Aragonès, en la visita a les instal·lacions celebrada el passat 31 de març juntament amb l'alcalde de Sant Adrià, Filo Cañete i l'alcalde de Badalona, Rubén Guijarro.

Una visita a les instal·lacions on s'ha de construir el futur hub audiovisual Catalunya Media City que tenia lloc després que el passat 7 de març s'aprovés definitivament el pla urbanístic que per-

metrà transformar aquesta zona, sis anys després de l'inici de la redacció del projecte.

CATALUNYA MEDIA CITY

Aquest equipament, que el president defineix com “una de les grans apostes de país”, acollirà projectes audiovisuals, digitals i del videojoc. El hub tindrà platós, estudis de gravació i espais de recerca i innovació. Per exemple, laboratoris de projectes d'intel·ligència artificial, 5G i robòtica i estudis de sonorització i enregistrament de pòdcasts.

Alguns dels factors que conduiran aquest espai a ser el referent audiovisual a Europa, segons Aragonès, són l'atracció de talent, d'inversions, la capacitat per generar llocs de feina i el gran impacte que tindrà en la indústria audiovisual i dels vi-

deojocs a Catalunya. “Jugarà un paper crucial per a la creació de contingut audiovisual en català i per enfortir l'ús social de la nos-

“El hub audiovisual Catalunya Media City és una de les grans apostes de país”

tra llengua, especialment entre els joves”, afegia Aragonès.

NEIX UN NOU BARRI

Durant la seva intervenció, el cap de files de l'executiu català va insistir que la transformació del Besòs és una de les assignatures pendents de la Generalitat en les quals ja s'està treballant i el hub audiovisual ha de ser el mo-

tor del canvi. “És innegable que un dels objectius del Catalunya Media City és contribuir al progrés i a la transformació del Besòs”, afegia.

De les 32 hectàrees ordenades en el pla director urbanístic, el 80% serà espai públic. 185.000 metres quadrats s'utilitzaran per habitatges, un total de més de 1.700 pisos. Com a mínim, el 40% d'ells es destinaran a habitatge de protecció oficial. El barri també conviurà amb gairebé 100.000 metres quadrats d'activitat econòmica i un parc de 10 hectàrees.

SUMA D'ESFORÇOS

La bona sintonia entre administracions es va fer evident. Aragonès va agrair la col·laboració dels ajuntaments de Sant Adrià i Badalona per agilitzar al

màxim els processos per tirar endavant aquest espai com més aviat millor. “Si estem accelerant és perquè estem sumant esforços. Els ajuntaments se senten protagonistes del projecte perquè ho són”, conclouia el republicà.

Per la seva banda, Cañete també destacava el treball conjunt de les diferents administracions en un territori “que comparteixen dues ciutats” i que té un “símbol icònic que s'ha convertit en una palanca de desenvolupament econòmic i social”.

Guijarro compartia les paraules de l'alcalde adriànic i assegurava que “la mirada cap aquesta zona del país està canviant”. Sobre l'aprovació definitiva del projecte va afirmar que era “una passa decidida més cap a la transformació de l'únic nord pobre que existeix”.

Rep el diari en PDF i les últimes hores de **línianord** a Telegram

La lupa

La valentia de les dones

per Frédérique Brion, activista de la PAH

Foto: ACN

Després d'aquest assenyalat mes de març i de la celebració del 8M, no podem no retre homenatge a tantes dones el nom de les quals quedarà en l'anonimat per sempre, però la seva lluita és decisiva i determinant: una fisura en el dispositiu de globalització capitalista.

Les seves cares tenen el color de diferents continents, són joves o ancianes, mares de família o solteres, estudiants, treballadores, pensionistes... Impetuoses i sagaces, tímides o audaces, són plurals i, no obstant això, totes tenen en comú aquesta voluntat feroç d'acabar amb la injustícia, la que pateixen elles, però també, i sobretot, la que pateixen els seus companys i companyes. Treuen temps d'on sigui, anant a assemblees, reunions, formacions... No importa si fa fred, plou o crema el sol. Són aquí a primera hora del dia, on se'ls ha citat, sovint amb els seus infants a coll, per defensar una família. Altres aporten un suport logístic, tasques administratives, traduccions, correccions, comptabilitat, organització, feina a les xarxes socials, en premsa, redactant informes, elaborant estratègies, dinamitzant assemblees...

L'ajuda ve, de vegades, d'un altre continent, via internet. Tan profunds són els laços creats com perenne el sentiment de pertinença al grup. Altres presten ajuda a les persones enfrontades als meandres de l'administració o acudeixen en suport de negociacions complexes: són la mà estesa, el suport anhelat per no caure. Donen part del seu temps lliure, donen el millor d'elles mateixes. Són militants, són activistes.

Tenen aquesta cosa especial: els seus ulls brillen quan s'aconsegueix un èxit, els seus ulls ploren quan no hi ha tanta sort, però superen la ràbia i la impotència a la recerca de la paraula que consola, l'abraçada que reconforta. Són afectuoses, són amables perquè coneixen el valor d'allò que donen, malgrat o gràcies a circumstàncies personals, moltes vegades terriblement adverses. S'inscriuen en la gran tradició de dones que van lluitar per un ideal, unes possibilitats

Les samarretes verdes sembren esperances en els quatre punts cardinals del país

que semblaven inassolibles. Van trepitjar els carrers sense descans a la recerca del milió de signatures que es transformaria en una llei que canviaria radicalment les perspectives de milers de famílies.

Matilde Muñoz, de la FRAP i Unió popular de dones, evocava en una recent entrevista el seu activisme els anys seixanta: "En aquella època van començar els desnonaments i érem les dones les que ens posàvem davant de casa quan arribava la policia, paràvem els desnonaments amb els nostres cossos". Avui i aquí, aquestes dignes descendents no dubten tampoc a posar el seu cos com a última de-

fensa d'una llar en perill enfront de les actuacions amb mà dura de la Brimo.

Entranyables i commovedores són aquestes samarretes verdes que sembren esperances en els quatre punts cardinals del país. Perquè sí, aquestes dones vestides de verd són dones de la PAH. La seva lluita diària és aconseguir un habitatge digne per a totes les persones i posar fi a l'atrocitat dels desnonaments. Un pols de titans contra el poder financer que ha transformat l'habitatge en un producte d'especulació i en oposició als lobbies immobiliaris que s'han apoderat del mercat.

Enguany la PAH de Barcelona celebra el seu centèsim aniversari i s'enorgulleix de superar els 1.000 desnonaments aturats, milers de lloguers socials signats i una llei que empara les famílies vulnerables.

La seva legitimitat és la seva força. Aquestes dones compromeses, pacifistes i organitzades contribueixen a transformar els dispositius del poder amb un nou discurs, una nova visió: "SÍ QUE ES POT". Fa falta molt coratge, molta determinació i tenacitat a l'hora de defensar, avui, aquest dret fonamental inscrit en la Constitució –i, no obstant això, tan maltractat que és el dret a un sostre...–.

Fidels a una causa que els sembla justa, són "la noblesa de la democràcia", que deia Malraux.

Aquest tribut és per a elles, anònimes lluitadores, i com no, per a tots els homes que comparteixen aquesta lluita.

Aquí es piula

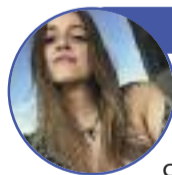

El Twitter en paper

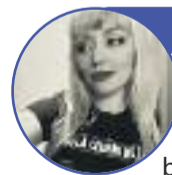
@martarovira

Avui [11-4-2023] fa 30 anys que Guillem Agulló va ser assassinat a mans d'un grup de feixistes. Avui també fa 30 anys que ningú ha pagat el preu d'aquell crim. Injustícia i impunitat. No oblidem ni perdonem! Fem d'aquest país una terra lliure d'odi i de defensa dels drets humans.

@gmaemejota

Hoy [10-4-2023] veréis un desfile de hipocresía con periodistas y políticos diciendo lo bueno que era Fernando Sánchez Dragó y *blablabla*. La realidad es que va directo al infierno por fascista y por pederasta: presumía de acostarse con niñas de 13 años. Hoy el mundo es un lugar mejor.

@albasidera

Des d'Itàlia, l'entesa Sánchez-Meloni i les bones paraules del socialista cap a la postfeixista han tingut un impacte fortament negatiu. Ha destarotat l'esquerra que el prenien de referent davant l'extrema dreta, ha servit per blanquejar-la encara més i ha entusiasmat els feixistes.

@quadern_tactil

Que aixequi la mà qui no hagi pujat mai amb els col·legues a la piazzale Michelangelo de Florència o al Sacré-Coeur de París per beure's una *litrone*, picar uns Cheetos i fumar *canutos* amb la ciutat als peus mentre sona Betagarri al mòbil. Tots som turistes d'algun lloc.

Director Editorial: Arnau Nadeu
Subdirector d'edicions: Albert Ribas
Subdirectora de digital: Anna Corbatera
Redacció: Albert Alexandre (diari metropolità), Anna Utiel i Guillem Francàs (Barcelona), Olga García (Vallès), Rubén Hidalgo (Barcelonès Nord)

Dipòsit Legal: B 43222-2010

i Baix Maresme), Francisco J. Rodríguez (l'Hospitalet i Baix Llobregat), Mar Sifre (Montserrat), Toni Delgado (Esports), Andreu Asensio (suplements i *branded content*) i Júlia Estivill (xarxes)
Dept. de Producció gràfica: Susana Dicenta
Distribució: Andrés Meca i Pablo Favieri

Premi Tassis Torrent de Comunicació 2011

Editor-Administrador: David Centol i Lozano
Director Editorial: Arnau Nadeu
Director General: Marcelo Villanueva
Coordinadora de Producció gràfica: Marga Moreno
Controller: Mauro Favieri
Webs temàtics: Pere Giménez i Quim Miró

grup comunicació 21 www.liniaxarxa.cat

Els semàfors

Marina Badalona

Una de les obres més importants de Badalona és el Canal del Gorg, l'ambiciós projecte que impulsa Marina Badalona. Ara fa un nou pas amb l'adjudicació de la construcció del viaducte de la línia ferroviària R1.

pàgina 10

Generalitat

La Generalitat i l'Ajuntament de Badalona han signat un protocol d'intencions per acabar l'enderroc i remodelació dels pisos de Sant Roc afectats per aluminosi. El projecte fa 23 anys que es va posar en marxa i ara s'ha d'actualitzar.

pàgina 11

ConSORCI de la Mina

El Consorci del Barri de la Mina ha aprovat un nou projecte d'expropiació de l'edifici Venus. Tot i que les condicions econòmiques que s'ofereixen als veïns per realitzar-los són més bones que les de 2009, ells consideren que no són suficients.

pàgina 16

El + llegalit

línianord.cat

- 1 **Marcel Vivet: "Em presento a les eleccions peti qui peti"**
- 2 **Llauradó proposa un Pla de Barris per posar fi a les desigualtats a Badalona**
- 3 **Un primer pas per sortir de l'edifici Venus de la Mina**
- 4 **Investiguen una nova agressió sexual a la discoteca Titus de Badalona**
- 5 **Santa Adrià incorpora 15 nous agents dels Mossos d'Esquadra**

El principal fre del benestar

per Oriol López, vicesecretari general de Coordinació Interna d'ERC

Si el PSC i Junts voten el mateix al Parlament ja no sorprendrà ningú. Tothom és plenament conscient a hores d'ara que entorpir el camí del Govern republicà de Catalunya és una estratègia compartida per ambdues formacions que respon a legítims interessos electoralistes. Però el que no deixa de ser significatiu és que en un tema amb una clara incidència social com era la prova pilot per a la implementació de la Renda Bàsica Universal, socialistes i postconvergens s'alineessin amb VOX, PP i Ciutadans per tombar un projecte llargament reclamat per les entitats socials del nostre país. Fa anys i panys que sentim, des de sectors conservadors, que parlar d'esquerres i dretes actualment és fer-ho de conceptes anacrònics, però a l'hora de la veritat es demostra una vegada rere l'altra que aquest esquema continua plenament vigent, més enllà de nomenclatures.

Catalunya no seria el primer territori on es posa en pràctica un pla pilot sobre la Renda Bàsica Universal. Indrets tan diversos com Finlàndia o l'estat canadenc d'Ontario ja n'han fet, quedant demostrat que la Renda Bàsica Universal millora el benestar material i emocional de la ciutadania. El pla pilot projectat per la Generalitat servirà per avaluar el seu impacte al nostre país, de cara a una futura implementació, i és pioner en mesurar els impactes agregats i comunitaris de la RBU. Tenint en compte les experiències positives que fins ara presenta aquesta prova pilot en altres indrets, encara costa més de justificar la posició del

PSC davant d'aquesta proposta. Sembla que allò que per a la socialdemocràcia d'arreu del món, fins i tot per als partits de centre, són propostes raonables i sensates, esdevenen anatema quan arriben a la taula del PSC.

La pinça sociovergent en aquest tema només s'explica per la voluntat de frenar la transformació republicana del país i la necessitat de mantenir una posició immobiliària perquè res canviï i les desigualtats socials no es redueixin. És la diferència entre treballar pel bé comú o vetllar únicament pel benefici d'uns quants privilegiats. Aquesta estratègia parlamentària de fre al progrés no només s'ha evidenciat en aquest cas concret. No ha estat ni la primera vegada ni serà l'última en què els dos principals partits de l'oposició es posen d'acord per fer passar per davant del país els seus interessos particulars. També ho van fer quan van voler convertir el Fons de Transició Nuclear en una repartidora electoralista o quan van suprimir de la Llei de mesures l'article que permetia a la Generalitat monitoritzar els increments dels costos de l'aigua de la xarxa abastida per l'ATLL.

No és cap novetat ni cap sorpresa. La sociovergentia ja fa temps que ha emergit per frenar l'impuls transformador republicà. Ja va passar fa quatre

anys, quan un cop passades les eleccions municipals, Junts i el PSC van pactar a la majoria de Consells Comarcals amb l'únic objectiu de deixar-ne fora Esquerra Republicana. El cas més paradigmàtic va ser l'acord a la Diputació de Barcelona, un pacte ben tancat i barrat que no ha estat qüestionat per cap de les dues formacions durant aquests quatre anys. Ha quedat clar durant tot aquest temps que els postconvergens estan més còmodes compartint la Diputació amb el PSC de Núria Marín que no pas el Govern de la Generalitat amb Esquerra Republicana.

I que després del 28 de maig ningú es posi les mans al cap perquè ja ho estan avisant, començant per un possible pacte a l'Ajuntament de Barcelona. Tant Xavier Trias com Jaume Collboni no se n'amaguen en cap moment i fins i tot reben amb els braços oberts un suposat suport del PP de Daniel Sirera per invertir l'excalcalde a la capital del país. Mentre la sociovergentia evidencia dia rere dia que és el principal fre per a l'avenç social del país, el candidat republicà a l'alcaldia de Barcelona, Ernest Maragall, ja ha anunciat deu milions d'euros per fer el pla pilot de la Renda Bàsica Universal a Barcelona. Enfront d'una possible aliança conservadora, republicanisme i benestar més que mai.

Línia Nord no comparteix necessàriament les opinions que els signants expressen en aquesta secció ni se'n fa responsable.

Les cartes d'opinió es poden enviar a: opinio@comunicacio21.com

A les xarxes

#AcordDeClaredat

#TaxisPirata

#EmpatAZero

@vpartal: Aragonès insisteix en l'acord de claredat malgrat tenir en contra el Parlament. Presenta un projecte vague i sense concrecions, per estar-ne discutint un any.

@agenciaacn: Interior inspecciona prop de 600 vehicles a l'entorn de l'aeroport i denuncia 90 taxis 'pirata' des de principis d'any. Elena sosté que els controls "donen resultats".

@andreuginola: L'únic motiu per seguir veient el Barça és que l'estimo, ni un puto motiu més em donen. Sempre amb el Barça, però nois, parlem-ne una mica.

Cracs i catacracs al futbol infantil

per Víctor Porres

Com si ingressessis en una misteriosa secta secreta, quan ets pare se t'obre tot un món ocult a la simple vista dels mortals sense descendència. I no em refereixo només a la versatilitat de les tovallolletes humides –que també–, sinó al dolor que pots arribar a sentir en músculs que no eres conscient que tenies o el mal que causa veure partir el teu fill, encara que sigui intentant obrir la tapa del iogurt.

El teu fill cau a terra i a tu et fa mal el cos sencer. Ell plora i tu sents com se t'asseca l'ànima. T'enganya i et preguntes qui de la família de la teva parella li deu haver ensenyat a mentir. Suspèn un examen i t'imagines mantenint-lo tota la vida perquè és massa soca i mai arribarà a tenir una feina digna. I així tot.

Llavors, quan creus que l'acaparadora motxilla de la paternitat no admet més inseguretats, l'apuntes a jugar a futbol confiant que així ell espavilarà i tu podràs descansar una estona i, de sobte, aprens una nova lliçó parental: si el nivell de joc del teu fill està per sota de la mitjana, ja pots anar contractant un bon psicòleg perquè venen corbes.

Els personatges més cabrons d'*El senyor de les mosques* et semblaran *Teletubbies* comparats amb alguns companys d'equip del teu fill si aquest no està fi passant-la, xutant a porteria o tallant l'atac dels rivals. I tot es converteix en un cercle viciós en el qual el teu fill encara té més desencerts perquè l'incomoda la pressió dels companys, i l'equip actua com si ell no estigués al camp o fent-li evident, un cop més, les seves mancances com solen dir-ho els nens: xisclant i sense gaires pal·liatius.

I, quan arribes a aquest punt, et preguntes: "Què està fallant, a part del meu fill enviant la pilota a la graderia quan apunta a porteria?" Perquè, d'acord, la genètica és la que és i segurament el meu fill ho tindrà complicat per fitxar, ja no pel Barça, sinó ni tan sols per la Unió Esportiva de la Palma de Cervelló, però on ha anat a parar l'esperit d'equip, la solidaritat i l'a-

prementatge en valors? Ens omplim la boca parlant de *team building* a la feina i d'educació per projectes a l'escola, però després uns xiquets agafen una pilota i passem del bonisme a competir en una mena de *Mad Max* a vida o mort.

D'acord que els nens han d'aprendre a gestionar les emocions i ser conscients de les seves limitacions en determinats àmbits de la vida, però no podem pretendre que la mateixa criatura que rep a l'escola una educació endolcida com si visqués a la ciutat de Haribo, després, a l'hora de practicar un esport, aprengui a apanyar-se sol com un petit Tarzan enmig de la selva, a base d'anar adquirint *skills* entre garrotada i garrotada.

reforçant les pràctiques positives i tallant d'arrel qual-sevol jugada antiesportiva, a més de parar els peus als espectadors que, en lloc d'animar els jugadors, els critiquen o els insulten, com va passar fa poc en un partit d'infantils a Sant Andreu, quan un home ja peludet de 49 anys va cridar "mono" a un jugador negre de 12 anys.

Per la seva banda, l'entrenador o tutor esportiu hauria de combinar disciplina amb comprensió, fomentant especialment el joc en equip, fent que la pilota rodi entre les cames de tots els jugadors, i no ideant alineacions resultatistes i sistemes de joc al servei dels golejadors. La figura del preparador, per tot el que representa de cara als xavals, que són enormement suggestionables, pot esdevenir un magnífic model formant-los en tots els sentits: estratègia, tàctica i picardia, però també companyonia, empatia i *fair play*.

Possiblement, un dels problemes que hi ha amb alguns entrenadors de futbol infantil és que són persones molt joves que, per sort, han superat les proclames dels *místers* d'abans –"que no passi la pilota, però, si passa, que no passi el jugador"–, però, per contra, els falta caràcter i experiència. Tenen molta tècnica, però poca psicologia a l'hora d'identificar i corregir conductes discriminatòries o diferenciar entre passió i obsessió pel joc. I, al camp, en lloc d'esperonar l'equip i protestar les errades dels àrbitres, es passen el partit amb les mans a la butxaca, mirant de reüll el mòbil i xiuxiuejant com C. Tangana al jugador que els queda més a prop.

Sort dels pares motivats que graven les jugades i utilitzen el mòbil com a VAR. Perquè els pares som polivalents –com les tovallolletes humides– i, al futbol, fem alhora de representants, patrocinadors, coaches, conductors, massatgistes, jutges de línia i *hooligans*. I, fins i tot, n'hi ha que actuen com a *influencers* als grups de WhatsApp, fent punts per si el Gerard Piqué es treu de la màniga una Kings League Junior.

Foto: Pexels

Al futbol infantil hi ha molta pressió, no només dins del camp, sinó també a les grades i a casa, possiblement perquè estem idolatrant en excés als "Messis" de la vida i deixem a les fosques qualsevol altre nivell de joc que quedi sota la categoria de crac. Massa sovint es veuen al final dels partits bons jugadors que consideren que no han estat a l'altura plorant com si els haguessin robat la Nintendo i pares hiperventilats escridassant els nens com si s'estiguessin jugant la final de la Champions.

El tutor de joc hauria de fer honor al seu títol i, a més d'aplicar el reglament, caldria que estigués atent als excessos dins i fora del camp, contribuint a conscienciar en el valor de l'esport més enllà dels resultats,

Les millors perles

Un dromedari a la Jonquera. No és un títol d'una pel·lícula de dubtosa qualitat, és un fet que va tenir lloc fa uns dies, quan l'animal es va escapar d'una finca del Pertús juntament amb diversos bous i va provocar un accident a l'N-2.

Set agents de la Policia Nacional protagonitzen una **Sbaralla en un bar del Born. Tal com ha avançat RAC1, els policies anaven beguts i estaven molt molestos perquè els cambrers parlaven italià i ells es pensaven que era català.**

Tots tenim un calaix on hi ha objectes dels quals ens hauríem d'haver desfet fa temps. En el cas d'una dona barcelonina, l'objecte en qüestió era una bomba: una granada del seu difunt marit que la policia va haver de desactivar.

Un vídeo del dalai-lama fent un petó als llavis a un nen i demanant-li que li llepi la llengua ha esgarriat el món sencer. Després del rebombori, el líder espiritual s'ha disculpat. Sembla que cap religió se'n salva.

Maria Asmarat/ACN

LA FOTO

línia vol ser un espai per a la conversa metropolitana serena i responsable

David
Fernàndez

Montserrat
Tura

Neus
Munté

Oriol
Lladó

Susana
Pérez

Dolors
Sabater

Jordi
Martí

Lucía
Delgado

Marc
Cerdà

Janet
Sanz

Xavier
Godàs

Martí
Casamajó

Joan Ramon
Casals

Elisenda
Alamany

Xavier
Marcé

Oriol
López

Ferran
Falcó

Manuel
Reyes

Nùria
Parlon

Arnau
Nadeu

La clau

La festa medieval és cultura

per Pedro Jesús Fernández

Foto: Marina Badalona

Un any més s'ha celebrat la tradicional festa medieval Pirates a Badalona. Els dies 25 i 26 de març va començar la festa en un nou emplaçament, la Rambla del Gorg, ja que al Passeig Marítim se celebrava una cursa que feia incompatible les paradetes i les diverses activitats previstes pels organitzadors de la festa amb els i les esportistes. Els dies 1 i 2 d'abril, com sempre s'ha fet, a la platja dels Pescadors i a Canyadó.

Aquest any, per manca de pressupost, no s'ha pogut celebrar la Ràtzia a Santa Maria, espectacle de teatre, dansa, foc i llum a Dalt de la Vila, i alguna altra activitat.

Per sorpresa de tothom, el nou emplaçament va ser tot un èxit de participació. Durant els dos dies, les persones visitants van gaudir dels divertiments medievals i dels combats, així com dels diferents tallers per a infants i del tradicional mercat medieval amb productes de la terra o, com es diu ara, de proximitat, i d'artesanía diversa. Tanmateix, s'ha d'assegurar el Front Marítim com a espai propi i natural de la festa.

Prèviament a aquests dies es va presentar, el 14 de març, l'exposició *Blasonar Badalona. Símbols de ciutat* a l'Associació Veïnal del Centre. El 16 de març, al Museu de Badalona, es va impartir una interessant conferència, *Estudiant la mort: què ens diu l'antropologia forense de la tomba de Jaume Ramon Vila?*, una de les tombes, possiblement, trobada al monestir de Sant Jeroni de la Murtra, a càrrec de Núria Armentano.

Una altra conferència realment notable va ser la impartida per l'historiador Carles Díaz sota el títol d'*El claustre de Sant Jeroni de la Murtra: arquitectura, iconografia, heràldica i història*, també a la sala d'actes del Museu.

Per últim, una altra activitat acadèmica va ser la conferència *El procés de conservació de la taula central del retaule de Sant Sebastià del monestir de Sant Jeroni de la Murtra*, impartida per Rosa Marina Ruiz, també a la sala d'actes del Museu.

Els amics de Màgic Empenta van desplaçar-se per diferents biblioteques per explicar el conte d'El Catxidiable. Altres activitats organitzades van ser la visita a les ermites de Badalona i Acollits a Sagrat, recorregut teatralitzat a l'església de Santa Maria.

Ara bé, sent interessant i necessari fer totes aquestes activitats, no podem ocultar que els actes centrals són els que es van celebrar els dies 1 i 2 d'abril a La Baixadeta, la plaça situada davant de la noble figura de la masia de canyadó, amb la seva torre de defensa construïda per evitar l'atac dels pirates.

La matinada de l'1 d'abril, els pirates van desembarcar

a la platja dels Pescadors, un lloc ple de gom a gom en el qual la mainada és l'autèntica protagonista. Poc després d'un aferrissat combat entre els vilatans i els pirates, els vilatans van fugir en una espectacular cercavila fins a Canyadó, on se celebrava un mercat tradicional i on es va poder gaudir d'una mostra d'entremesos infantils amb gegants i capgrossos.

Tanmateix, no seria fins a la nit quan un inesperat atac dels pirates atemoriria els centenars d'assistents.

És cert que els soldats estaven preparats, com ho van demostrar amb una magnífica exhibició d'un extraordinari combat, però res va poder evitar la cremada de la Masia, un magnífic castell de focs que, una vegada més, va sorprendre tots els assistents que omplien la plaça de La Baixadeta.

Diumenge 2 d'abril es va celebrar el Pacte de Pau, un espectacle teatral d'equitació i combats medievals i, finalment, un concert de música, una mostra de bitlles catalanes i un espectacle de màgia van posar fi a una altra festa medieval Pirates a Badalona, una festa popular i tradicional que se celebra des de l'any 1999 a Badalona.

Ningú pot negar que totes i cadascuna d'aquestes activitats són activitats culturals, si considerem que les festes populars són parts integrants de la nostra cultura i, a la vegada, són el reflex de la seva història i de la seva evolució. Com tampoc que les festes populars són del poble i per al poble, és a dir, la col·lectivització dels esforços de tota una sèrie d'entitats que les fan possibles i les omplen de contingut.

Ara bé, no hem d'oblidar que cal la col·laboració i la implicació de les institucions per assegurar els mitjans necessaris per fer-les possibles i millorar-les.

La nostra festa ha de recuperar i omplir de continguts les activitats del Front Marítim amb la cercavila pirata, les passejades vent en popa a tota vela del Quetx Ciutat de Badalona, la cercavila cap a Santa Maria des de la plaça de la Vila, l'espectacle nocturn de teatre, dansa, foc i llum de la Ràtzia a Santa Maria, el cicle de cinema pirata, els balls... I moltes altres activitats que, ben segur, els organitzadors ja començaran a treballar per a una nova edició de la festa medieval Pirates a Badalona.

Confiam que el nou govern de la ciutat aposti per una festa cultural i popular, una festa que cohesiona la ciutat i afavoreix la participació i que recupera les nostres tradicions i posa en valor el nostre patrimoni cultural, arquitectònic i històric. Només cal que incorpori en el seu calendari festiu i cultural, com ho fa amb altres festes, la festa medieval Pirates a Badalona.

“

Ningú pot negar que totes i cadascuna d'aquestes activitats són activitats culturals, si considerem que les festes populars són parts integrants de la nostra cultura i, a la vegada, són el reflex de la seva història i de la seva evolució

”

Flaixos

@Jessicadelmoral: Paelles per a 1 ja. Soc al Delta sola i l'única opció que tinc és preguntar al desconegut de la taula del costat si ell també vol arròs de cranc blau.

@Modgi: Això passa quan demanes perdó un dia per una cosa per la qual no t'havies de disculpar. A partir de llavors, exigiran que demanis perdó sempre, per tot, a qualsevol.

@twilightkid: Treballar en un diari té coses surrealistes com que el mateix dia hagi d'escriure l'obituari de Sánchez Dragó i entrevistar Tarantino. Dilluns de Pasqua inoblidable.

Garantir l'aigua en temps de sequera

Aigües de Barcelona intensifica la seva aposta per l'aigua regenerada: la millor solució davant els períodes de sequera i els efectes permanents del canvi climàtic

El Dia Mundial de l'Aigua, que se celebra el 22 de març, posa aquest any el focus precisament en la necessitat d'accelerar els canvis per fer front a aquesta situació. Un dia a dia especialment preocupant a Catalunya, on els embassaments tenen unes reserves d'aigua del 27% de la seva capacitat (menys de la meitat que fa un any). El novembre passat, l'Agència Catalana de l'Aigua (ACA) va decretar l'estat d'alerta a l'àrea metropolitana de Barcelona, i a principis d'aquest mes va decretar l'estat d'excepcionalitat, amb mesures més restrictives. Estem vivint la situació més crítica dels últims cinquanta anys.

La regeneració de l'aigua, la millor solució

S'estima que el dèficit hídric actual a la regió metropolitana de Barcelona és de 60 hectòmetres cúbics (hm³) a l'any, i que el 2050 arribarà a 130 hm³. Aigües de Barcelona, referent mundial en matèria d'innovació en el sector de l'aigua, aposta per l'ús d'aigua regenerada. Regenerar l'aigua significa sotmetre l'aigua depurada a un tractament addicional perquè es pugui reutilitzar per a diferents usos seguint un model circular. La manera més sostenible de preservar els recursos hídrics i els ecosistemes aquàtics i evitar l'impacte

► L'aigua regenerada és la millor solució per fer front a la sequera. | Autor: Aigües de Barcelona

dels períodes de sequera i l'escassetat hídrica estructural en la qual ens trobem immersos, donant una nova vida a l'aigua.

Aigües de Barcelona va regenerar el 2022 un total de 50 hm³ d'aigua, l'equivalent al consum d'aigua anual de més d'un milió de persones, i està liderant el Pla director d'aigua regenerada metropolitana, en col·laboració amb l'Administració i els usuaris potencials d'aigua. Aquest Pla representa una peça estratègica clau per al territori, ja que traça en detall tots els seus usos potencials, a present i a futur, i els sistemes de tractament i distribució necessaris perquè esdevinguin una realitat,

Les aliances amb el territori són clau per avançar cap a un model més sostenible

un treball fonamental per garantir la resiliència hídrica.

Així mateix, la companyia ha proposat un projecte, sota el paraguas dels fons europeus Next Generation, per assolir la resiliència hídrica de manera sostenible a la regió metropolitana de Barcelona, tenint en compte les necessitats d'aigua actuals i futures. Aquest projecte estructural permetria incorporar fins a 150 hm³ anuals de nous recursos. D'aquesta ma-

nera es garantiria la disponibilitat d'aigua a l'àrea metropolitana de Barcelona.

Aliances amb el territori

Les aliances amb el territori són clau per avançar en aquest nou model més sostenible. N'és un exemple clar el projecte per distribuir aigua regenerada des de l'estació de regeneració d'aigua (ERA) de Riu Sec, a Sabadell, cap als municipis de Sant Cugat del Vallès i Cerdanyola del Vallès. Una iniciativa d'Aigües de Barcelona i Aigües de Sabadell per en-càrrec de l'Àrea Metropolitana de Barcelona (AMB) i amb l'impuls de l'ACA en la qual hi col·laboren els ajuntaments de Sabadell, Sant

Cugat i Cerdanyola, així com diversos usuaris clau.

A Molins de Rei, Aigües de Barcelona lidera l'estudi de recuperació del paisatge i la biodiversitat dels aiguamolls d'aquest municipi, que ocupen l'espai d'un antic meandre del riu Llobregat, amb aigua regenerada. L'aigua es portarà des de l'ERA de Sant Feliu de Llobregat, on es tracta l'aigua de Molins de Rei i d'altres municipis propers.

La digitalització també és una eina potent per millorar la resiliència davant els efectes de l'emergència climàtica. En aquest sentit, Aigües de Barcelona ha impulsat el projecte RESSONA, juntament amb l'Administració, per a la transformació digital de totes les etapes del cicle urbà de l'aigua a l'àrea metropolitana de Barcelona.

És necessari, doncs, comptar amb una inversió sòlida i coordinada en infraestructures que millorin la sostenibilitat i resiliència del territori, a fi de garantir el subministrament a les ciutats del futur.

Un present amb menys aigua requereix trobar noves solucions i aplicar tot el coneixement disponible, amb la màxima celeritat i impuls col·lectiu.

territori línia

36 municipis
metropolitans

periodisme de proximitat

línia

elinixarxa.cat grup comunicació21 el diari metropolità

El president del Grup Municipal del PP, Juan Fernández, serà el número 2 de Xavier García Albiol a la llista per a les eleccions municipals. Entre les novetats de la llista del PP hi ha Maria del Carmen Expósito, que dirigeix el programa 'Las Mañanas' a Ràdio Pomar. Serà la número 7.

Badalona afronta tres obres per transformar la ciutat

URBANISME ▶ Marina Badalona, empresa que gestiona el port de la ciutat, organitzava el passat 1 d'abril una jornada de portes obertes per explicar als ciutadans el projecte del canal del Gorg, també conegut com a Canal Badalona. Una jornada d'activitats que es feia després que el dia anterior se signés l'adjudicació de les obres per acabar el canal.

La Unió Temporal d'Empreses Comsa-Dragados serà l'encarregada de les obres del projecte de construcció del viaducte de la línia ferroviària R1, que permetrà acabar el canal del Gorg. L'obra té un pressupost de 14 milions i un termini de 16 mesos. El nou espai tindrà 350 metres navegables, permetrà ampliar en 200 els amarradors i sumar 5.000 metres quadrats de locals.

NOU PASSEIG MARÍTIM

L'alcalde de Badalona, Rubén Guijarro, va aprofitar l'acte per anunciar que les obres del nou passeig marítim entre la platja dels Pescadors i el Torrent de

Les obres al canal del Gorg. Foto: Marina Badalona

Vallmajor començaran el primer trimestre de l'any que ve. El projecte conjunt entre l'Ajuntament i l'AMB tindrà un cost de sis milions d'euros i permetrà l'ampliació del passeig respecte de la platja, fer una plataforma única eliminant les barreres arquitectòniques, unir els carrils bici i canviar mobiliari, llums i arbrat.

EL PONT DEL PETROLI

Un altre dels anuncis fets recentment té a veure amb el Pont del Petrolí. Al maig es presentarà el projecte de la seva remodelació després del procés participatiu de l'any passat per escollir el disseny. L'última valoració situa l'import del projecte en un valor de poc més de tres milions.

Marcel Vivet: "Em presento a les eleccions peti qui peti"

POLÍTICA ▶ L'activista badaloní Marcel Vivet formarà part de la llista de Guanyem Badalona de cara les eleccions del 28 de maig. Ho explicava aquest dimarts, juntament amb la cap de llista Dolors Sabater, a davant del Vivet. Vivet ha dit que es presentarà a les eleccions "peti qui peti i piqui a qui li piqui".

L'activista s'incorpora a la llista de Guanyem pràcticament un any després que el Tribunal Superior de Justícia de Catalunya rebaixés la seva condemna de cinc a un any i mig.

Recordem que Vivet va ser acusat de desordres públics i atemptat contra l'autoritat pels aldarulls ocorreguts el setembre del 2018 durant la protesta del sindicat policial Jusapol a Barcelona.

La presència de Vivet a la llista de Guanyem no seria possible segons la sentència del TSJC, que també inclou tres anys d'inhabilitació per al sufragi passiu. El número 3 de Guanyem afirma que fa el pas "diguin el que diguin uns papers o unes lleis que en moltes ocasions són injustes".

Vivet i Sabater, durant la roda de premsa. Foto: Jordi Pujolar/ACN

152.900

lectors metropolitans

usuaris únics del 01/03 al 31/03 del 2023

línia

Aluminosi a Sant Roc: reformes que triguen dècades a acabar-se

HABITATGE ▶ La Generalitat de Catalunya i l'Ajuntament de Badalona han signat recentment un protocol d'intencions per acabar la remodelació dels pisos del barri de Sant Roc afectats per aluminosi. Un procés de renovació que va començar l'any 2000 i en el qual s'han invertit més de 100 milions d'euros per fer 935 habitatges i urbanitzar el seu entorn. En tractar-se d'una transformació iniciada fa 23 anys, les administracions han signat aquest protocol per repensar com finalitzar aquesta remodelació, adaptant-la a les necessitats actuals d'habitatges, equipaments i espais verds, entre d'altres.

Segons l'Ajuntament, amb l'entrega dels últims 40 pisos als veïns afectats que es farà aquest estiu s'acabarà el procés de reallotjament. Posteriorment, es procedirà a l'enderroc dels edificis amb aluminosi situats entre el carrer Vélez Rubio, la primera línia de l'avinguda del Marquès de Mont-roig, l'avinguda del Congrés Eucarístic, el carrer de Màlaga i la prolongació del carrer d'Anselm Turmeda.

També queda pendent la urbanització dels espais entre blocs i la plaça Sant Roc, l'enderroc de

Un bloc de pisos del carrer Vélez Rubio. Foto: Arxiu

la caserna del parc de bombers i l'adequació de tot l'espai com a zona verda, a més de construcció d'un equipament i els habitatges que falten.

UNA INTENCIÓ INSUFICIENT

Per la Plataforma Sant Roc Som Badalona tot el que sigui avançar és positiu, però des de l'entitat consideren que el protocol firmat no deixa de ser un document d'intencions i que no hi ha res ferm. "És un pas més, però el que tocaria ja, després de tants anys, és concretar amb pressupostos i terminis", explica Carles

Sagués, membre de la plataforma, a *Línia Nord*. Afegeix també que l'urbanisme és crucial en barris com Sant Roc, ja que hi ha grans diferències entre les zones remodelades i les que no. "Els veïns parlen de l'altre Sant Roc. De fet, la majoria de les problemàtiques socials són a la zona que no està remodelada".

Un dels aspectes que també preocupa a Sagués és el futur de les persones que viuen ocupant pisos als blocs que s'han d'enderrocar. "Demanem que es tinguin en compte aquestes persones", conclou.

Llauradó proposa un Pla de Barris contra la desigualtat

POLÍTICA ▶ La candidata a l'alcaldia d'En Comú Podem a Badalona, Aïda Llauradó, ha presentat juntament amb el diputat Joan Carles Gallego un projecte de Pla de Barris de 20 milions d'euros per combatre les desigualtats a la ciutat. Ha de ser una eina, expliquen des de la formació, per rehabilitar edificis deteriorats als barris de Llefià, la Salut, Sant Crist, Puigfred i la

Pau i per millorar l'eficiència energètica i l'espai públic.

"El Pla de Barris serà clau per acabar amb les desigualtats a la nostra ciutat i donar un impuls a la transformació dels nostres barris. El nostre referent són les polítiques d'Ada Colau i Barcelona En Comú, que estan fent polítiques socials transformadores, ecològiques i d'habitatge" ha afirmat Llauradó.

La Comissió de Festes rebutja el Festival MVP Music Days

FESTES DE MAIG ▶ La Comissió de Festes de Badalona s'ha posicionat en contra del Festival MVP Music Days que se celebrarà a Badalona el primer cap de setmana de les Festes de Maig. En un comunicat, la Comissió diu que durant molts anys entitats de Badalona han lluitat per donar a conèixer les festes populars i que aquest festival "destrossa la feina feta fins ara i banalitzava les festes que són del poble i fetes pel poble".

A més, diuen, aquests concerts coincideixen amb l'inici de les festes, el pregó, la nit del Mono o amb la festa del Badiu. Un esdeveniment privat que,

per la comissió de festes, trenca amb la concepció d'unes festes de tots i per a tots i que únicament lucra una empresa. "L'Ajuntament ha col·laborat amb el muntatge del festival, facilitant a una empresa privada ajudes perquè les entrades fossin a cost mínim", denuncien.

Un altre dels aspectes que critiquen del festival és la manca de música en català i la poca paritat que presenta el cartell d'artistes.

Per la seva banda, l'Ajuntament de Badalona ha declinat a *Línia Nord* fer declaracions sobre les crítiques fetes per la Comissió de Festes.

TANATORI DE BADALONA
PFB

Atenció 24h.
93 497 0 497

Oficina del Centre
93 807 36 45
C/ Francesc Layret, 84
Laborables: de 9:30 h a 18:00 h

2 hores
PANTONE GRATUIT
P

El teu pressupost online a:
www.tanatoribadalona.com

**Confiança, proximitat
i professionalitat,
al vostre servei.**

En la guerra judicial, una de les armes és portar l'enemic polític davant la justícia mitjançant la via penal. Foto: Departament de Justícia

La història de com la justícia s'ha convertit en una arma política comença lluny de casa nostra i ja té més de mitja dècada. Concretament, ho fa a Llatinoamèrica els anys 70. En plena guerra freda, els Estats Units van promoció nombroses dictadures militars per enderrocar governs d'inspiració socialista a tot el continent. Eren els anys del món bipolar, i la que amb la caiguda del mur de Berlín seria la primera potència mundial no volia tenir, al que anomenava el seu "pati del darrere", cap país proper a la Unió Soviètica. El 1991, l'URSS es desintegrava i el món en tensió desapareixia. Els EUA havien guanyat i no tenien la necessitat d'imposar la seva doctrina arreu. O potser no va ser així?

A partir del segle XXI, segons algunes veus, com la del jurista José Antonio Martín Pallín, la primera potència mundial va començar a fer servir altres estratègies, com la guerra judicial: "Com és conegut, es tracta d'una enginyosa creació dels serveis d'intel·ligència dels Estats Units amb el propòsit de substituir la seva política tradicional de cops militars per la utilització del dret com a arma per enderrocar i fins i tot empresonar polítics". El cas més paradigmàtic d'aquest modus operandi va ser al Brasil, on el 2017 el jutge Sergio Moro va condemnar Lula da Silva a més de 9 anys de presó per corrupció. El que un any després seria ministre de Justícia del president d'extrema dreta Jair Bolsonaro ha estat denunciat per la seva relació amb els Estats Units, on es va formar com a jutge, i per imputar falsament Lula da Silva per impedir la seva reelecció el 2018. A més, el procés va anar acompanyat d'una forta intoxicació mediàtica.

Segui com sigui, aquestes tàctiques que mesclen judicialització de la política i desinformació s'han reproduït en altres països de l'Amèrica Llatina i són cada vegada més freqüents a casa nostra. Ho hem vist durant el procés independentista, però també a la política municipal.

EL CAS BARCELONA

Podem afirmar que hi ha una relació directa entre aquelles tàctiques americanes i la judicialització de la política local? L'exregidor de Barcelona en Comú, doctor en Arquitectura i autor del llibre *Laufare urbano. Ofensiva judicial contra la Barcelona de Ada Colau*, Josep Maria Montaner, considera que és difícil de dir. "No m'atreuria a assenyalar que hi hagi vasos comunicants entre el fenomen a Llatinoamèrica i el que passa aquí. Simplement crec que s'ha vist aquesta tàctica com un recurs nou i, en el cas concret de Barcelona, la utilització de la via judicial per frenar transformacions ha estat clara", apunta.

"Sobretot en els quatre últims anys s'han multiplicat les accions judicials contra l'Ajuntament", de-

Política i justícia: una relació tòxica

L'anomenada guerra judicial va néixer lluny de les nostres fronteres. Tot i això, actualment és una estratègia política que s'ha consolidat i que podem trobar també en l'àmbit local. Resseguim alguns dels casos més notoris que han tingut lloc a la regió metropolitana en els darrers anys.

talla. En total, en el darrer mandat, Colau i els seus regidors han rebut 15 querelles penals interposades per fons d'inversió, empreses privades o grups de pressió privats en els temes més controvertits que l'alcalde ha posat sobre la taula, és a dir, turisme, habitatge o remunicipalització de l'aigua. "Els lobbies, que ja no poden incidir com ho feien abans en el poder municipal, intenten paralitzar l'acció de govern per la via penal i també amb demandes contencioses ad-

ministratives", considera Montaner. "A l'Ajuntament, els mateixos funcionaris estan saturats i desesperats per la quantitat de casos que els arriben", afegeix.

Val a dir que, normalment, quan hi ha un desacord amb la gestió d'un ajuntament s'utilitza la via contenciosa administrativa, que és la que dirimeix els conflictes amb l'administració. La via penal es reserva per a casos en els quals es busca que les persones imputades paguin una pena

que pot acabar sent de presó. Per això, resulta sorprenent que aquesta segona via s'hagi convertit en un recurs habitual.

Per al president de l'Observatori DESC i doctor en Dret, Marc Aparicio, hi ha "un augment desmesurat de denúncies". "S'utilitzen per boicotejar i bloquejar l'acció política, i la majoria tenen una base jurídica gairebé inexistent", afirma. De fet, 9 de les 15 demandes penals al govern municipal ja han estat arxivades.

Alhora, Aparicio explica que aquesta estratègia necessita la maquinària mediàtica per funcionar. Les anomenades *fake news* amplifiquen demandes i, per això, el nombre de denúncies penals ha augmentat, ja que a diferència de les administratives, que es resolen sovint per escrit, aquestes obliguen el polític a anar físicament als jutjats. "Així els denunciants aconsegueixen la foto que volen", afirma Aparicio. Com apunta Montaner, això fa que "la

Onze denúncies

● El cas del Prat de Llobregat és, potser, el millor exemple metropolità per explicar com la justícia i la política constitueixen, de vegades, una relació tòxica. En aquest municipi, Ciutadans ha presentat durant el darrer mandat 11 denúncies penals. A més, ha fet un nombre de peticions d'informació a l'Ajuntament quasi inquantificable. El que segons Jordi López, regidor de la formació i promotor de les denúncies, és una mesura per "acabar amb l'amiguisme", des de fonts municipals es veu com una guerra judicial en tota regla. "Fa servir aquesta tàctica

López en més 27.500 euros només durant l'any 2022.

L'opinió del regidor és als antípodes. "Quan vam entrar a l'Ajuntament vam veure coses estranyes i, de fet, el jutge considera que hi ha hagut greus irregularitats, però no un delicte penal", diu. Per a ell, la gran quantitat de denúncies que el seu grup ha posat "no és cap guerra judicial".

"Tinc la consciència molt tranquil·la... Hem avisat moltes vegades", afirma.

Sigui una estratègia o una fiscalització del poder legítima, el cert és que qui pateix els estralls de la judi-

El cas del Prat del Llobregat del darrer mandat és un clar exemple de com la política i la justícia no són sempre bones companyes de viatge

ca per paralitzar l'activitat de l'Ajuntament", diuen des del consistori. "L'estratègia implica denunciar-ho tot amb l'objectiu d'aconseguir un titular a la premsa, encara que després les denúncies s'acabin arxivant", afegixen. De fet, la majoria de querelles no han tingut recorregut.

Les mateixes fonts municipals assenyalen que aquesta estratègia hauria de considerar-se una forma de corrupció, perquè té un cost per als ajuntaments. "Es gasten recursos públics en contractació d'advocats i en temps perdut pels funcionaris", remarquen. De fet, quantifiquen la despesa en advocats especialitzats per contestar els requeriments de Jordi

cialització de la política són els treballadors del consistori. Tot i que ja s'ha jubilat, Manuel Palenzuela va viure de prop el cas. Ell era cap de la secció de personal del Prat fa dos anys i recorda com les peticions d'informació eren constants. "Atendre-les és el que toca, òbviament, però en el cas d'aquest regidor en rebíem cada setmana una o dues", explica. Això feia que la seva feina i la del seu equip es tornés impossible. "Hi havia molta tensió i estrès, i vam arribar a pensar que volia fer col·lapsar l'Ajuntament", rememora. "Arribes a tenir por d'haver fet alguna cosa malament, però nosaltres sempre vam tenir molta cura", conclou.

ciudadania, quan veu que un polític ha estat imputat, desconfii de les institucions".

EL CASTRIAS

Potser un dels casos més emblemàtics de guerra judicial és el que va patir Xavier Trias. "Les primeres mostres d'aquest fenomen van arribar amb la persecució de l'independentisme", afirma algú tan poc sospitosos de simpatitzar amb el partit de Trias com Montaner. L'exalcalde de Barcelona va ser acusat, en un informe policial del 2014 –poc abans de la consulta del 9N i de les eleccions municipals–, de tenir uns 13 milions d'euros a Andorra en un banc suís. El diari *El Mundo* va trucar-li un dia abans de publicar la notícia i ell va assegurar que es tractava d'una informació falsa, i que si sortia a la llum, denunciaria el mitjà.

"Les mentides eren tan grosses que el compte no corresponia amb el de cap banc suís i el número de compte que deien que jo tenia al Banc de Santander també era fals", recorda l'actual candidat a l'alcaldia de Barcelona en declaracions al *Línia*. "Em vaig moure bé i el banc va publicar una informació dient que tot era mentida", recorda. Finalment, la Fiscalia Anticorrupció li va donar la raó i

va arxivar la demanda, però quan rememora aquella guerra bruta, que en aquest cas es va iniciar des del Ministeri de l'Interior espanyol, es mostra decebut. "Encara ara em costa imaginar que persones amb les quals havia tingut una relació afectuosa, com Jorge Fernández Díaz o el president Mariano Rajoy, siguin capaces de fer aquesta operació per acabar amb l'independentisme", considera.

Tot i que diu que allò no el va afectar personalment, assenyalava que en l'àmbit polític la informació el va desgastar. "Vaig perdre unes eleccions, però no només per aquest cas, sinó també perquè Convergència va decidir fer-se l'harakiri", conclou.

EL CAS DE L'AIGUA

La guerra judicial no només es produeix a Barcelona, sinó que afecta diversos municipis metropolitans que es plantegen remunicipalitzar l'aigua. "És indubtable que des de fa sis o set anys, Aigües de Barcelona ha creat una estratègia de litigi permanent per evitar perdre el monopoli de les concessions", afirma Lluís Basteiro, de l'Associació de Municipis i entitats per l'Aigua Pública (AMAP). "Qualsevol intent d'aquesta mena, però també una

Amb les querelles penals, els denunciants aconseguixen la foto que volen, perquè aquesta via obliga l'imputat a anar a declarar als jutjats

Xavier Trias: "Em costa imaginar que persones amb les quals havia tingut una relació afectuosa, com Fernández Díaz, siguin capaces de fer una operació així"

pujada de tarifes o peticions d'informació que l'AMB ha fet a l'empresa, acaba als tribunals contenciosos administratius", diu. Segons el seu parer, l'objectiu és desgastar els ajuntaments, alguns dels quals, per la seva dimensió, no tenen recursos per afrontar el cost que suposa un enfrontament als tribunals, i així fer que en l'imaginari polític la remunicipalització s'entomí com una cosa gairebé impossible.

En aquest sentit, Aparicio afirma que per engegar una guerra judicial "calen recursos, i són les grans empreses qui els tenen". Per altra banda, segons relata Basteiro, "ha estat sobretot amb l'arribada del nou govern municipal a Barcelona i d'ençà que l'AMB ha intensificat el seu rol de regulador que Aigües de Barcelona ha entrat en una lògica de judicialització constant".

EL CAS DE MOLLET

Però fins i tot en la política més quotidiana hi ha exemples de com la justícia pot enfangar-ho tot. Aquest és el cas de Mollet del Vallès, on durant gairebé mitja dècada l'alcalde Josep Monràs, del PSC, i el líder de l'oposició Oriol López, d'ERC, van embarcar-se en un serial judicial que ha acabat amb els dos absolts.

El 2018, López va ser citat a declarar per calúmnies i injúries contra l'Ajuntament i l'alcalde. El regidor havia afirmat que hi havia indicis de delictes en dues adjudicacions urbanístiques impulsades pel govern socialista: una que negava a una mesquita establir-se al centre de la ciutat i una altra en què el consistori cedia uns terrenys a Decathlon. Alhora, López qualificava d'obscures les actuacions i considerava que el segon cas responia a un "intercanvi de favors". Prèviament, però, el 2016, ERC havia portat als tribunals Monràs i el consistori pel cas de la mesquita.

"El meu va ser un judici polític. Es volia callar i destruir l'oposició amb la connivència de la Fiscalia", diu López anys després. Tanmateix, en la sentència judicial absoluta s'afirma que en les declaracions del regidor preval la llibertat d'expressió. Ara, encara que ell afirma que ha normalitzat la relació amb Monràs, el cert és que, com demostra aquest cas, la guerra judicial acostuma a no conduir enlloc.

Un reportatge d'**Albert Alexandre**

El candidat d'ERC Gabriel Rufián presentarà demà el seu projecte per a Santa Coloma. Ho farà a l'institut Puig Castellar acompanyat d'Oriol Junqueras i de la diputada al Parlament Marta Vilalta.

Una fuga d'aigua perd 86.000 litres diaris a les Oliveres

ACN ▶ L'alcalde de Santa Coloma de Gramenet, Núria Parlon, ha demanat a Aigües Ter-Llobregat (ATL) la reparació "urgent" d'una fuga en una canonada del parc Che Guevara, al barri de les Oliveres. El consistori calcula que es poden estar perdent més de 86.000 litres d'aigua diaris, a un ritme de més d'un litre d'aigua per segon.

Fonts de l'empresa expliquen a l'ACN que s'estan fent controls per determinar l'origen de la fuga i que, per ara, "no es pot assegurar que l'aigua que es perd sigui d'una conducció d'ATL". Amb tot, Parlon avisa que en l'actual context de sequera "cada litre d'aigua que es perd és un valor irrecuperable" i reclama que s'augmentin les actuacions per reduir les pèrdues de la xarxa d'abastament en tots els seus nivells.

En aquest sentit, l'Ajuntament assegura que l'any passat va alertar de l'avaría, però el problema no s'ha solucionat. A més, fonts municipals deta-

La fuga és al parc Che Guevara, al barri de les Oliveres. Foto: Arxiu

llen que ja fa força anys que es perd aigua en aquest punt del municipi, sense poder precisar, però, la data exacta de l'inici de la fuga.

ATL, per la seva banda, diu que amb els controls fets fins al moment no es pot assegurar que l'aigua procedeixi de la potabilitzadora del Ter i que no-

més "una part" de l'aigua està clorada i, per tant, potabilitzada. La mateixa empresa explica que s'està estudiant el cas amb la resta d'administracions implicades.

Aquesta fuga s'afegeix a la de la veïna Badalona, on fa 18 anys que al barri de Canyet es perden 180.000 litres cada dia.

Un restaurant, un 'coworking' i una residència a la Ciba

EQUIPAMENTS ▶ El projecte de la Ciba de Santa Coloma continua avançant. A través d'un vídeo, l'alcalde Núria Parlon ha explicat els futurs projectes que es faran en aquest equipament en els pròxims mesos. "La Ciba és un dels projectes transformadors que està incidint sobre el benestar de la nostra ciutadania i està trencant les barreres de gènere", assegurava Parlon.

En destaquen tres zones de l'edifici que entraran en funcionament: Un espai de *coworking* que "permetrà impul-

sar projectes innovadors i que incidiran en grans canvis de la ciutat". En segon lloc, es posarà en marxa un restaurant que oferirà llocs de feina per a dones de la ciutat.

Finalment, s'habilitarà un espai de residència que "acollirà adequadament les situacions d'urgència vinculades a la violència de gènere" i a investigadors que vulguin fer recerca a Santa Coloma. El projecte és finançat amb fons europeus i el consistori el defineix com "un espai d'oportunitats per a tothom".

Imatge exterior de la Ciba. Foto: Ajuntament de Santa Coloma

UCRAÏNA ENS NECESSITA

COL-LABORA-HI

 www.cruzroja.es

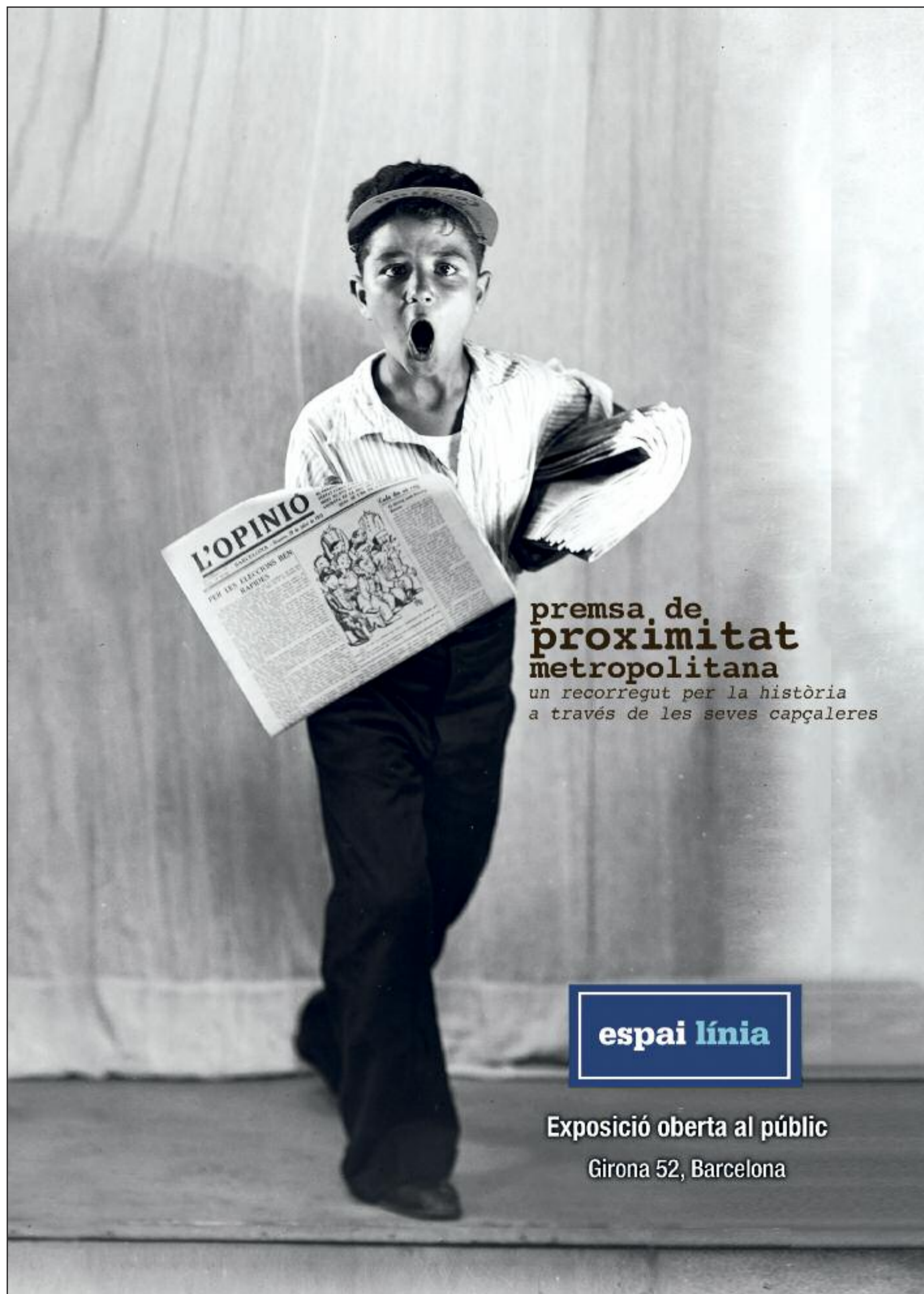
 Envia **SMS** amb la paraula **UCRANIA** al **38088** i dona **3€***

 5€ Manta (individual)

 33€ Set cuina (5 persones)

 20€ Tendals plàstics 4 x 6 metres

* L'import íntegre [3€ IVA ínc] del missatge es destinarà a Cru Roja Espanyola. (Movistar, Vodafone, Orange, Yoigo, Euskaltel). Att. client 900 104 971 donatvos@cruzroja.es. Pol. Prot. dades www.cruzroja.es Imatge: Maksym Trebukhev / Ukrainian Red Cross Society

premsa de
proximitat
metropolitana

*un recorregut per la història
a través de les seves capçaleres*

espai línia

Exposició oberta al públic

Girona 52, Barcelona

Un primer pas per sortir del Venus

» El Consorci del Barri de la Mina aprova el nou projecte d'expropiació de l'edifici Venus
 » Els veïns celebren aconseguir millores en les condicions, però no estan del tot satisfets

URBANISME ▶ El Consorci del Barri de la Mina ha aprovat un nou projecte d'expropiació de l'edifici Venus que actualitza, substitueix i millora l'aprovat el 2009. El text ha de permetre fer efectiu l'enderrocament de l'edifici amb garanties de real·lotjament per a les famílies que l'habituen. El pla del 2009 implicava uns desemborsaments que bona part del veïnat no es podia permetre. El desacord va desembocar en un procés judicial llarg i complex. L'evolució del context econòmic i els canvis normatius dels anys en matèria d'habitatge o urbanisme ha portat al Consorci a aprovar un nou projecte adaptat a la realitat actual.

En termes econòmics, la nova proposta comporta un increment de valoració dels habitatges, de manera que es passa de 79.340 euros a 97.450 euros en els pisos de tres habitacions, i de 98.851 a 121.514 euros en els de quatre. S'arriba a aquesta xifra perquè es

decideix que el pis afectat per l'expropiació es valora al mateix preu de mercat que l'entorn, sense tenir en compte l'estat de conservació. A més, s'incrementa la indemnització per despeses de trasllat, passant d'entre 600-800 euros a 1.500 euros.

Per a aquells que no són propietaris, s'estableix una indemnització per pèrdua de la possessió de 6.846 euros per als pisos de tres habitacions i de 8.529 euros per als de quatre, a descomptar de la indemnització al propietari del pis.

També s'obre la porta a aplicar l'anomenat decret HAUS, que ofereix la fórmula "metre quadrat per metre quadrat" si s'arriba a un acord. Així, si el pis expropiat i el pis nou tenen els mateixos metres, les persones real·lotjades només hauran de pagar el cost dels impostos de transmissió. La propietat compartida entre l'administració i el particular també serà una opció,

Els veïns reclamaven des de fa 13 anys la millora de les condicions del projecte. Foto: Gemma Sánchez/ACN

ja que l'IVA generat no es pot deduir i és d'obligat pagament. La xifra pot estar entre 15.000 i 20.000 euros.

ELS VEÏNS, "EXPECTANTS"

Després de 13 anys de lluita, l'aprovació ha significat un pas endavant per als veïns del Bloc Venus. Tot i això, les condicions no

els convencen del tot. La Paqui Jiménez, veïna i propietària del bar San Martiño 2, considera que serà difícil trobar pisos de condicions similars tot i que hagin pujat les valoracions.

"Si mires pisos a uns metres d'aquí, ja valen 120.000 euros de segona mà els de tres habitacions", afirma. Actualment, ex-

plica Jiménez, ja s'estan fent les entrevistes per tal que els veïns decideixin si volen la indemnització o un real·lotjament en un altre pis, sigui a la Mina o a un altre lloc. De moment, diu, estan "expectants" fins que es facin els moviments importants. Un procés de real·lotjament que preveuen "llarg" per la manca d'habitatges.

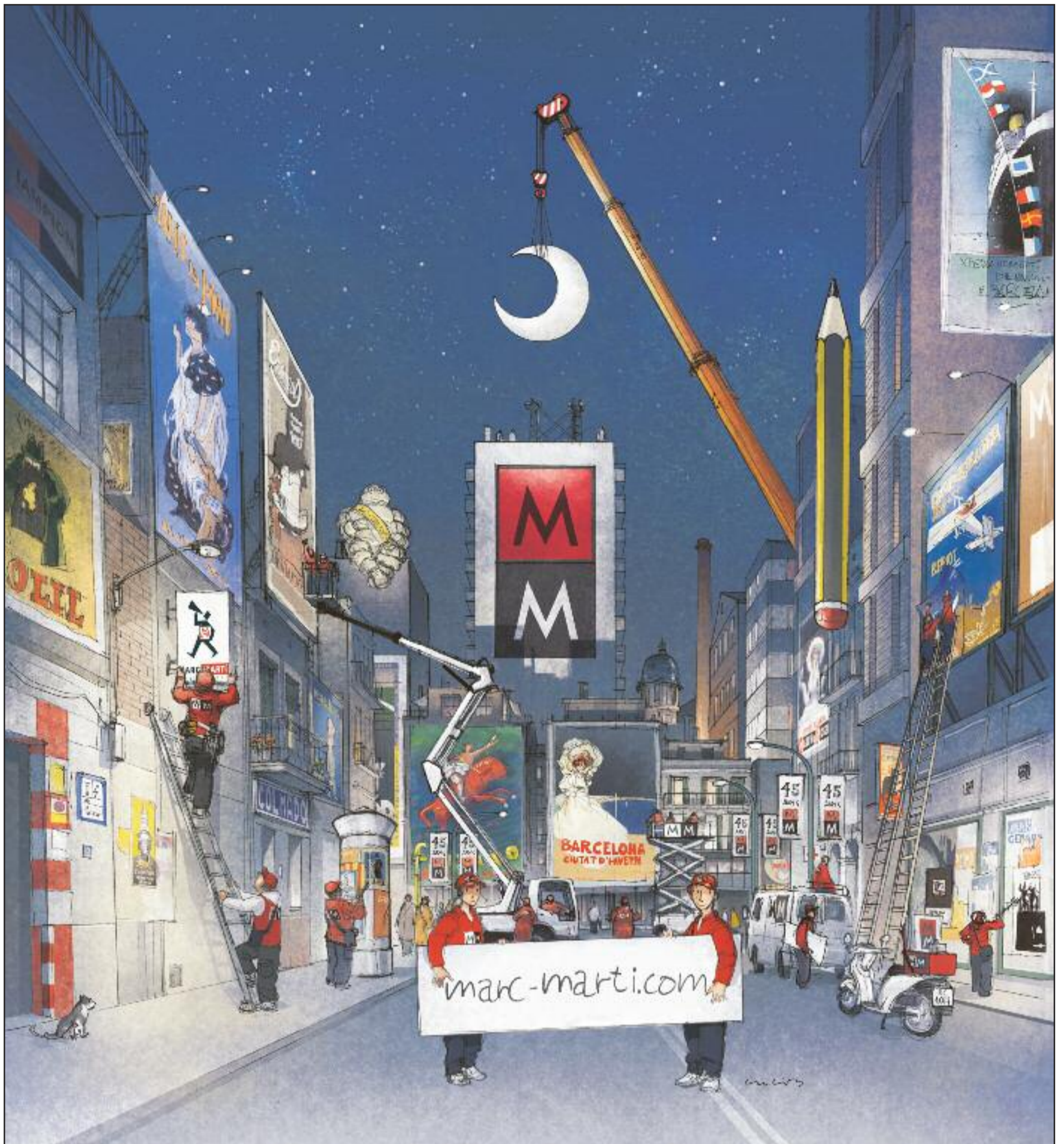
EMERGÈNCIA A UCRAÏNA

LES PERSONES QUE ESTAN FUGINT ET NECESSITEN

UNHCR ACNUR
 La Agencia de la ONU para los Refugiados
 comité español

DONA ARA A

ayudaucrania.com
 Bizum – Codi: 01151
 ES86 2100 2262 1802 0040 3932

**Som especialistes en Publicitat Exterior, Imatge Corporativa,
Esdeveniments Esportius i Culturals, Comunicació Visual,
Decoració, Exposicions i Street Marketing.**

MM
MARC MARTÍ

BARCELONA MADRID VALÈNCIA
IMPRESSIONEM LES TEVES IDEES

Montgat | Detinguda per calar foc a un pis

Un jutjat de guàrdia ha enviat a presó una dona de 35 anys que va calar foc el passat 2 d'abril al pis del seu llogater amb dues persones a dins. Una d'elles va ser atesa per inhalació de fum, però va ser donada d'alta.

Confirmat el cartell del festival Can Reon tot i la polèmica

TIANA ▶ La Masia Can Reon ha confirmat els artistes que actuaran en la primera edició del festival. Està previst que els concerts tinguin lloc el 27 de maig en una mateixa jornada, de cinc de la tarda a dotze de la nit. En els últims mesos, però, la celebració de concerts en aquesta finca ha estat en el punt de mira. Concretament, les activitats celebrades a la pedrera, una zona protegida del parc de la Serralada de Marina on s'ha instal·lat un auditori amb capacitat per 300 persones. Des de Can Reon defensen que aquesta construcció està en "procés de legalització", mentre que l'Ajuntament confirmava a *Línia Nord* fa unes setmanes que no existeix cap procés, sinó que el consistori ha d'estudiar si legalitza o no l'espai.

A causa de la polèmica, Can Reon explica a aquest diari que canviaran la ubicació dels concerts. "Per evitar el conflicte no els farem a la pedrera, sinó en un altre lloc de la finca", afirmen. Un dels punts més controvertits

El festival ofereix actuacions musicals, artístiques i de dansa. Foto: Can Reon

de l'activitat de Can Reon han estat els permisos. En estar en una zona protegida, la Diputació de Barcelona va fer un informe en el qual recull que s'ha d'assegurar que no es pertorba la flora i la fauna i on recomana "abstenir-se de realitzar activitats amb impacte sonor entre els mesos de gener i juliol".

Tot i que el festival ja està anunciat, des de l'Ajuntament asseguren que encara no tenen l'autorització per celebrar-lo. De fet, expliquen que estan pendents del que digui el Parc de la Serralada de Marina per actuar en conseqüència. D'altra banda, des de Can Reon no veuen en perill la celebració dels concerts.

El CAP de Montgat, un dels 22 que s'ampliaran a Catalunya

SALUT ▶ El Departament de Salut ha anunciat que ampliarà les instal·lacions de 22 Centres d'Atenció Primària arreu de Catalunya. Un d'ells serà el de Montgat. Aquesta ampliació es farà amb mòduls assistencials provisionals i definitius.

Segons informa el Departament de Salut, les actuacions s'han de fer entre aquest any i el que ve i estan pressupostades en 42 milions d'euros. El Govern indica que aquestes inversions tenen l'objectiu d'aportar major qualitat i confort tant per als pro-

fessionals com per als usuaris. Les millores ampliaran els espais d'actuació assistencial i permetran, d'una banda, incorporar nous perfils professionals com dietistes-nutricionistes, higienistes, fisioterapeutes, odontòlegs, treballadors socials i referents de benestar emocional. De l'altra, l'augment de la plantilla d'infermeria, d'auxiliars i d'administratius.

Els mòduls es finançaran amb 40 milions d'euros del fons REACT i amb dos milions més d'altres vies de finançament.

El CAP Doctor Enric Jardí i Vintró, a Montgat. Foto: ERC Montgat

Foto: Alberto Lores / PIN Media

EMERGENCIA EN UCRANIA

Miles de personas huyen de sus hogares buscando refugio para salvar sus vidas. La infancia está especialmente desprotegida.

Dona ahora

Cuenta bancaria:
ES69 2100 5731 7202 0041 1957

 **Ayuda
en Acción**

Madel

I trobada de pàdel benèfic

Unitat Salut Mental mamà-bebé

A benefici de

Organitza **FUNDACIÓN MARCET**
Instal·lació **MEILAND**

06/05/2023
De 9h a 18h

- Preu inscripció: 25€
Els beneficis obtinguts aniran destinats a aquesta unitat
- Data final d'inscripció: 23/04/2023
- Mètode d'inscripció:
Welcome pack saludable

COORDINADORA
**DENTITATS
D'HORTA**

línia
el diari
metropolità

UNO PADEL

El Club Joventut Badalona visitarà el pròxim diumenge 16 d'abril el Club Nou Bàsquet Paterna, en el partit d'anada dels quarts de final del play-off d'ascens a Lliga Femenina. El matx de tornada es jugarà a l'Olímpic el dia 22. El vencedor disputarà la Final a Quatre, que encara no té seu.

El polifacètic Óscar Cuesta

» Expert en bàsquet, l'hospitalenc és 'speaker' del Club Joventut Badalona en els partits de la Lliga ACB
 » "Si no faig les coses al 100%, no les faig o em costarà una barbaritat fer-les", assegura Cuesta

Toni Delgado
BADALONA

"Ma mare, la María, recorda que amb 5 anys, quan m'estava recuperant d'una operació a l'hospital, em vaig posar a narrar la final de la Copa del Rei de futbol al llit de l'habitació i que no se m'entenia gens... Res m'apassiona tant com narrar un matx", confessa el periodista esportiu Óscar Cuesta (l'Hospitalet de Llobregat, 1976).

El seu "iDime que no estoy soñando!", en un Unicaja-Real Madrid, és un lema de la passió. "Allò va ser l'histrionisme portat a l'extrem. És el meu partit amb més repercussió, però abans i després n'hi ha hagut molts més que també he gaudit molt. Tenia la llibertat d'explicar el món i el bàsquet a la meua manera, i transmetia emocions", enraona.

Cuesta sempre ha estat inquiet i creatiu, i de petit organitzava Jocs Olímpics amb les seves amistats del carrer Peñíscola, al barri de Can Serra. "Fèiem competicions de tota mena i teníem el nostre rànquing ATP en el tennis. Ens buscàvem la vida per xalar del nostre increïble món esportiu", recorda, orgullós.

El bàsquet ha estat un "amor lent" per a l'hospitalenc. Se'n va enamorar amb els amics a l'INS Torras i Bages, i després del seu desamor pel futbol. "Jo era un llançador no ficador molt intens i molt dolent que pensava que el col·lectiu arbitral estava en contra meua", recorda.

Va ser a la banqueta, com a entrenador, quan va adonar-se

que aquells pensaments eren "bajanades". No ho va fer encara a l'APADA Sagrat Cor, de Santa Coloma de Gramenet, on va viure els seus dos primers cursos com a tècnic del cadet i del júnior masculí: "No sabia res i pensava que deixant-m'hi la pell ho guanyariem tot, però perdiem la majoria de partits de pallissa i em cabrejava perquè no ho entenia".

La seva primera experiència al bàsquet femení seria a l'AECS Hospitalet, futur CEJ l'Hospitalet, "una etapa molt intensa" on tenien "moltes ganes" de menjar-se el món i on va "descobrir com és d'agraït entrenar grups femenins". Mentre que al cadet del Bàsquet Femení Cornellà va comprovar que la seva "idea" de bàsquet era diferent que la de l'entitat.

ADRI ALONSO

Al Basket Almeda va conèixer Adri Alonso, "la millor persona del món" i de qui va ser ajudant a l'infantil masculí i, més endavant, també al júnior masculí del CB Cornellà, que va exigir al Barça fins a la pròrroga a la Final a Quatre del campionat de Catalunya i es va quedar a dos tirs lliures d'eliminar-lo i jugar el campionat d'Espanya. "L'Adri em va ensenyar a gestionar un equip i la pressió, i a no considerar-me inferior a ningú", apunta.

Ser ajudant de Joan Carles Díez al Lima Horta Bàsquet, a Lliga Femenina 2, el va ajudar a planificar un curs i els entrenaments, i li va fer entendre que cada grup i cada membre d'aquest són diferents: "Aconseguir que les voluntats en un

Óscar Cuesta com a speaker d'El Basket es Vida. Foto: Eva Benito

equip vagin pel mateix camí és un repte apassionant. Quan tens al grup, tot flueix, però el procés és llarg i complex".

Sempre tindrà "al cor" la generació del 95 del CEJ l'Hospitalet, que li va canviar la mirada com a tècnic. "Fins aquell moment havia estat un sergent i els meus ajudants em van fer veure que elles no estaven acostumades a aquella manera de fer i que les podia cremar. Abaixant el to i les formes, les jugadores van respondre i les vaig començar a entendre", comparteix.

La seva següent experiència va ser al Club Bàsquet Les Franqueses, amb un ascens a Segona Catalana i només dues derrotes. L'entrevistat va ajudar al grup "a descobrir i experimentar que eren capaces d'aconseguir més coses de les que creien". De nou, retorn al CEJ l'Hospitalet, i aquest cop amb la generació de 2003, va gaudir "de la fantàstica sinergia amb unes jugadores i unes famílies extraordinàries". "El gran regal que et queda per

sempre és haver ajudat a fer créixer persones", completa.

Després d'un temps d'absència, va tornar a les banquetes al CB Sant Joan Despí amb un sots 21 masculí, "un molt bon grup a qui exigia molt i que volia pensar, i eren molt agraïts". La seva última experiència va ser dirigir els sèniors A i B femenins del CB Joventut Castelldefels, "jugadores que li posaven molta voluntat i amb qui m'ho vaig passar molt bé".

Natural, transparent i empàtic, no sorprèn la seva habilitat per presentar esdeveniments i connectar amb l'Olímpic com a speaker del Club Joventut Badalona als partits de la Lliga ACB. Intenta conduir el públic "cap a on necessita l'equip", i molts cops aprofita el que transmet amb la música el discjòquei Martí CL, "que és un mag". "Fa uns dies, contra el Barça, l'equip estava remuntant i em va sortir de l'ànima dir... 'Ja som aquíiiiiii!'... I em va fer feliç que funcionés. Arrisco i a vegades surt bé", exposa.

A Ràdio Gràcia i amb Iván Serres va cobrir l'Universitari de Barcelona [futur UB Barça] i el Lima Horta Bàsquet, que estaven a l'elit: "Vam ocupar-nos d'un nínxol de primer nivell que no feia ningú". Amb Serres crearia *masBasket*, el primer portal i "punt de trobada" del bàsquet femení a l'Estat.

L'entrevistat va ser l'únic periodista espanyol a l'Europeu de França de 2001, on la selecció va ser bronze: "Mai oblidaré l'abraçada que em va fer Begoña García. Estava molt emocionada, i jo també". Dos anys després, a Grècia i amb Jose Ignacio Huguet, de *Mundo Deportivo*, va gaudir "de la meravellosa remuntada" contra Polònia, amb la sortida de Núria Martínez i Marta Fernández, i un premi doble: un altre bronze i el primer bitllet per a uns Jocs Olímpics (Atenes 2004) per mèrits esportius de la selecció femenina.

Els seus nou anys al departament de comunicació de l'ACB van ser "magnífics" per l'aprenentatge, poder fruit el bàsquet "des de l'altra banda" i conèixer "grans" professionals "que són ja amistats". "Si no és el somni de la meua vida, s'hi apropa molt", confessa.

La seva capacitat per crear un arxiu artesanal i infinit de dades de bàsquet li ha permès treballar al departament d'estadístiques de l'Eurolliga. "M'hi estic moltes hores sense aixecar la vista de l'ordinador per comptar amb aquest material propi. Si no faig les coses al 100%, no les faig o em costa una barbaritat fer-les. La passió ha estat sempre el meu motor", conclou Cuesta.

Atenció psicològica via telemàtica

Psicoterapeuta · Psicòleg

Depressió, Ansietat, Estrès
 Dificultats de relació

www.javiercentol.com

625 522 561

Numància, 52-54 Entresòl 4t
 Barcelona

Club Natació Badalona

Activitats esportives i socials al costat del mar

mar i
piscina

Nou
Gimnàs

Esports
de Vela

Fes-te soci!

www.cnbadalona.cat

Tel. 93 384 34 13

*places limitades

Escola Natació,
Algües obertes,
Natació Master
Triatló,
Gimnàs
Classes dirigides
Fitness, Pilates, Zumba, ..
Escola de vela,
Patí de vela,
Windsurf,
Paddel surf,
Rem
Lloguer hangars
Pista poliesportiva

No t'ho perdís

Foto: Carla Mallo/ACN

Festival d'Arquitectures

Ja està en marxa el compte enrere per a la segona edició de *Model. Festival d'Arquitectures*, que se celebrarà del 20 al 30 d'abril en una nova ubicació: el parc de les Glòries de Barcelona. Aquest any, el lema de l'esdeveniment és "empatia radical", un concepte que "va més enllà de la simpatia o la comprensió" i que "impulsa les persones i les comunitats a prendre mesures per abordar les necessitats i les experiències dels altres d'una manera profunda i autèntica". El festival inclourà instal·lacions efímeres, debats, exposicions, rutes, tallers i concerts, entre altres propostes.

Famosos

Judit Martín (l'Hospitalet de Llobregat, 1976) és una experta del teatre d'improvisació i de l'humor. Fa anys que arrenca les rialles de milers de catalans cada dijous al *Polònia* i és una de les col·laboradores estrella de *l'Està passant*. Aquesta Setmana Santa ha estat protagonista més enllà de casa nostra per un gag que ha ofès especialment els andalusos. El passat dia 4, Martín va entrar al plató del programa presentat per Toni Soler vestida de la Verge del Rocío. Duia un nen Jesús que feia servir de ninot de ventríloc, parlava de sexe i tenia un marcat accent andalús. Aquesta imitació ha generat indignació a tot l'Estat i especialment al sud, i tant Martín com Soler i Jair Domínguez han rebut una allau de crítiques. Curiosament, aquesta polèmica arribava pocs dies després que la mateixa actriu imités Clara Ponsatí i rebés una altra pluja d'insults, aquest cop provinents de l'independentisme.

La fitxa

QUI ÉS?

J U D I T M A R T Í N

ÉS FAMOSA PER...

Ser humorista i actriu
És una cara habitual a TV3 i alhora fa teatre d'improvisació

QUÈ HA FET?

Disfressar-se de la Verge del Rocío
La imitació ha estat molt criticada a Andalusia i arreu de l'Estat

A LES XARXES...

Milers d'ofesos
També hi ha veus que la defensen, però semblen una minoria

Llibres

Enemiga íntima
Susana Peix

El 8 de juny de 2019, els bombers van trobar el cos calcinat d'un home a casa seva, a Vilanova i la Geltrú. El seu fill Ismael va confessar davant dels Mossos ser l'autor material de l'assassinat: "No he trobat cap altra sortida i he hagut de matar el meu pare". El mateix dia, el cas va fer un gir inesperat en descobrir-se la possible implicació d'una tercera persona.

Teatre

La Isla del Aire
Alejandro Palomas

A Menorca, una família de cinc dones, guiades per la vella Mencía, la matriarca, s'endinsen en un viatge en barca a la Isla del Aire. La desaparició de l'Helena, la neta gran de la Mencía, és ben present en el pensament de la família i, durant l'excursió, la Mencía obligarà les seves filles i netes a enfrontar-se a la veritat i als secrets. Al Teatre Romea de Barcelona.

Música

La nit està que crema
Buhos

Buhos no s'atura: el grup té clar que vol continuar animant les festes majors de Catalunya amb els seus ritmes alegres, i per això ha publicat un nou àlbum, el sisè des de la seva creació. Es tracta de *La nit està que crema* (Halley Records), un recull de deu cançons en què la popular banda s'ha atrevit amb sons electrònics, tal com ha explicat el cantant Guillem Solé a l'ACN.

Pelis i sèries

Si todas las puertas se cierran
Antonio Cuadri

Tres dones, separades aparentment tant en el temps com en l'espai, acaben confluint en el seu procés per trobar-se a elles mateixes. Totes tres hauran d'escoltar la veu interior que les exigeix fer front a les seves pors i esdevenir per fi les veritables protagonistes de les seves vides, obrint així nous camins de transformació i d'alliberament.

ESTILS DE VIDA

El futbol provoca trastorns del son

Foto: Freepik

NEUROLOGIA

Sí, el futbol fa perdre la son, però no només als aficionats que han vist perdre el seu equip o als jugadors que han perdut el partit. Un estudi del Clínic-IDIBAPS certifica que els futbolistes tenen un risc més alt de desenvolupar trastorns del son REM a conseqüència dels cops de cap repetits. A cada rematada, més probabilitats de tenir malsons.

Segons Àlex Irazo, neuròleg de l'Hospital Clínic i cap de grup de l'IDIBAPS, es pot concloure que el trastorn de fase REM s'associa "estadísticament" a haver estat futbolista professional anys abans, ja que hi ha una predisposició respecte a un grup control i la majoria de la població. També s'associen a aquesta professió malalties neurodegeneratives com el Parkinson o la demència amb cossos Lewy.

L'estudi, publicat al *Journal of Neurology*, mostra els casos de sis homes diagnosticats amb el trastorn que havien estat jugadors de futbol professional. Des que van retirar-se fins a l'aparició dels símptomes van passar quaranta anys. Tot i que Irazo no ho atribueix únicament al futbol i a les rematades de cap, sí que adverteix que és un factor de risc elevat.

Les claus

FUTBOL

Els cops repetits al cap són un dels factors que podrien explicar els casos de trastorn del son en exfutbolistes

MALSONS

Els pacients amb trastorn de son REM solen ser homes d'entre 60 i 70 anys que tenen malsons i es posen agressius

REPÒS

Els esportistes que hagin patit cops al cap haurien de descansar com a mínim sis dies abans de tornar a jugar

PREVENCIÓ

Una iniciativa de la federació anglesa de futbol vol limitar els cops de cap als entrenaments a partir de certa edat

Foto: Freepik

Lliga per a la protecció d'animals i plantes de Barcelona

Els Nostres Horaris:

De dilluns a divendres:

Zona Gats - De 10:00h a 15:30h

Zona Gossos - De 10:00h a 17:30h

Caps de setmana

i festius:

De 10:00h a 13:00h

C/ Guarda Antón, 10 08035 - Barcelona
Tel.: 934 170 124

www.protectorabcn.es
info@protectorabcn.es

📞 Demana cita prèvia al telèfon 93 395 03 11 o per whatsapp al 661 674 245

Si t'ho diuen, no t'ho creuràs!

Tot el material per a realitzar les teves reformes amb un finançament increïble!!!

A Badagres ho tens fàcil,
a Badagres ho tens tot

Finançament
de fins a 24
mesos sense
interessos*

**BADAGRES
COMPROMÈS**

Badagres patrocina
l'equip de futbol adaptat
de l'AEB BADALONES

*Finançament subjecte a l'aprovació
de l'entitat financera corresponent

 badagres

www.badagres.com